

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Την ανάληψη από την Πολιτεία ενημερωτικής εκστρατείας με σκοπό την ευαισθητοποίηση του κοινού και την αντιστροφή του κακού κλίματος που έχει διαμορφωθεί στη κοινωνία σε σχέση με τα πραγματικά οφέλη από την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου, αξιοποίηση η οποία θα βασίζεται στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης. Ζητούμε η πολιτεία να προβεί σε τίμιο και ειλικρινή διάλογο με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς και προπάντων με τις τοπικές κοινωνίες, ενώ παράλληλα πρέπει να αυξηθεί η εμπιστοσύνη του κοινού απέναντι στους ελεγκτικούς μηχανισμούς του Κράτους, με ουσιαστική ενίσχυση του ρόλου του» ανέφερε ο πρόεδρος του ΣΜΕ κ Ελ Φαΐδρος κατά τη διάρκεια συνέντευξης που δόθηκε στα πλαίσια του **6^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη στη Μεταλλευτική Βιομηχανία που πραγματοποιήθηκε στη Μήλο**

«Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι η ανατροπή του αρνητικού κλίματος μπορεί να γίνει απλά και μόνο με αύξηση μισθωμάτων και επιβολή τελών επί μεταλλευτικών επιχειρήσεων, το μόνο που προσπαθεί τον τελευταίο καιρό να εφαρμόσει η πολιτεία. Δεν πρέπει να συνεχιστεί το φαινόμενο, η πολιτεία να δίνει στον ιδιώτη την άδεια εκμετάλλευσης, μετά από πολλά χρόνια πολύπλοκων γραφειοκρατικών διαδικασιών και μετά να τον αφήνει στο έλεος των οργανωμένων ή μη, μειοψηφιών που ζητούν, για λόγους που μόνο αυτοί ξέρουν, την εξαφάνιση κάθε δραστηριότητας αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της χώρας συνέχισε ο πρόεδρος του ΣΜΕ.

«Ένα χρόνο μετά την εξαγγελία της Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης των Ορυκτών Πρώτων Υλών (Ε.Π.), δεν έχουν γίνει πολλά πράγματα για την υλοποίησή της. Θετικό βήμα η ψήφιση νέου νόμου (4014/2011) περί περιβαλλοντολογικής αδειοδότησης έργων ο οποίος βελτίωνε σημαντικά το τεράστιο αυτό θέμα. Όμως, κλασικό δείγμα λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, χρειάζεται ακόμη πολλές και εξειδικευτικές υπουργικές αποφάσεις για την πλήρη εφαρμογή του, που δυστυχώς καθυστερούν απίστευτα πολύ» υπογράμμισε στην συνέχεια ο κ Φαΐδρος.

«Πιστεύουμε ότι η πλήρης εφαρμογή της (Ε.Π) απαιτεί πολιτική βούληση και ιδιαίτερη προσπάθεια από τον αρμόδιο υπουργό. Μετά τον τελευταίο ανασχηματισμό, νέος υπουργός ΠΕΚΑ έγινε ο κ.Μανιάτης που επί της υφυπουργίας του στο ΥΠΕΚΑ, διαμορφώθηκε και ανακοινώθηκε η Ε.Π. Άρα πιστεύουμε ότι υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για να προχωρήσει η προσπάθεια υλοποίησης της Ε.Π. Στην προσπάθεια αυτή, πρέπει να συνεργαστούν όλα τα συναρμόδια υπουργεία με ενιαία αντίληψη για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας.

- Ένα βασικό θέμα είναι ότι ως λαός και πολιτική ηγεσία, πρέπει να αποκτήσουμε σωστή άποψη και εικόνα για τον ορυκτό πλούτο της χώρας μας, πρέπει όλοι να κατανοήσουμε τι εστί “ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ” για τη χώρα μας.

Δυστυχώς σήμερα ακόμη και η έννοια «ορυκτός πλούτος», παρεξηγείται, από μεγάλη μερίδα της καθημαγμένης από την κρίση κοινωνίας μας, που τον συνδέει με πάμπλουτες επιχειρήσεις, πολυεθνικές και μη, που εκμεταλλεύονται τα ορυκτά μόνο για όφελός τους. Στην διαμόρφωση μιας τέτοιας άποψης συντελούν διάφοροι ιθύνοντες και μη, όπως καθηγητές πανεπιστημίου, και πολιτικοί απ’ όλες σχεδόν τις πλευρές, που άθελά τους από άγνοια, ή και σκοπίμως φανατίζουν τελικά μεγάλο μέρος της κοινωνίας εναντίον κάθε δραστηριότητας που συνδέεται με τον ορυκτό πλούτο της χώρας μας.

Όλοι αυτοί οι κύριοι, που μιλούν στα κανάλια και γράφουν στις εφημερίδες και στα διάφορα blogs και social media αναφέρονται στην αξία των ορυκτών πρώτων υλών της χώρας, αναβιβάζοντάς την σε τεράστια ποσά, που εκτιμούν διάφοροι ειδικοί και μη, λες και η αξία αυτή είναι ένα καθαρό κέρδος στα χέρια των τυχερών επιχειρήσεων, που θα ασχοληθούν με την εξόρυξή του, ή σαν κάτι για το οποίο μπορείς να πεις στον ενδιαφερόμενο «στο πουλώ τόσο γιατί τόσο είναι η αξία του».

Έτσι σε άρθρο σε έγκυρη εφημερίδα γράφτηκε ότι η αξία του ορυκτού πλούτου της χώρας είναι, 400 δισ. ευρώ ενώ κάπου παρακάτω γράφει ότι το εθνικό μας χρέος είναι 350 δισ. ευρώ.

Ο ωραίος αυτός συνειρμός οδηγεί, τον αδαή αναγνώστη, στο συμπέρασμα ότι οι ελληνικοί ορυκτοί πόροι με την αξία τους εξοφλούν το εθνικό μας χρέος και παίρνουμε και ρέστα!!! Άλλος κύριος, καθηγητής Πανεπιστημίου, αλλά και κάποιιοι πολιτικοί συγκρίνουν την μεταλλευτική αξία κοιτασμάτων με πόσα έδωσε η επιχείρηση για να αγοράσει την εκμετάλλευση.

Κανείς τελικά δεν λέει στον λαό μας την αλήθεια. Κανείς δεν λέει ότι αν οι ορυκτοί πόροι της χώρας έχουν π.χ. αξία 400 δισ. ευρώ, το ποσό αυτό είναι τα χρήματα που θα έλθουν στα χέρια των επιχειρήσεων, από την πώληση των προϊόντων που θα παραχθούν: μάρμαρα, βιομηχανικά ορυκτά, πετρέλαια, φυσικό αέριο, μεταλλεύματα, μέταλλα, αδρανή, άνθρακες κλπ. και μάλιστα σε όλη την διάρκεια εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων, δηλ. σε πάρα πολλά χρόνια.

Για να φτάσουμε όμως στην πώληση όλων αυτών των αγαθών, που λέγονται ορυκτός πλούτος, θέλει πολύ δουλειά και πολλά έξοδα: Πανάκριβα προσπελαστικά και προπαρασκευαστικά έργα, μεγάλου κόστους κατεργασίες, υψηλού ρίσκου και μεγάλου κόστους έρευνα κοιτασμάτων με γεωτρήσεις, μισθοί εργαζομένων, καύσιμα, ενέργεια, αγορά τεχνολογίας-εξοπλισμού, τέλη, φόροι, δάνεια, κινητός και ακίνητος εξοπλισμός εκμετάλλευσης, έξοδα διοίκησης των επιχειρήσεων και τόσα άλλα.

Όλα αυτά τα έξοδα θα πρέπει να αφαιρεθούν από την λεγόμενη αξία των ορυκτών πόρων ή αν κάποιιοι προτιμούν από την αξία του ορυκτού μας πλούτου. Και μένει το κέρδος της μεταλλευτικής επιχείρησης τελικά, που είναι η αμοιβή της για την πραγματικά δύσκολη και γεμάτη ρίσκα δουλειά της.

Πρέπει να γίνει σαφές σε όλους, και σ’αυτούς που στηρίζουν την αξιοποίηση των ορυκτών πόρων και σ’αυτούς που την πολεμούν, ότι η μεταλλευτική τους αξία δεν πάει στις τσέπες αυτού που αξιοποιεί τους ορυκτούς πόρους.

Από στατιστικές φαίνεται ότι τουλάχιστον το 30% της αξίας των ορυκτών πόρων μιας χώρας επιστρέφει έμμεσα στο κράτος, ενώ η υπόλοιπη αξία μοιράζεται στα διάφορα έξοδα και κυρίως στους μισθούς των εργαζομένων, στην ενέργεια κλπ. Αυτό που μένει στο τέλος ως κέρδος της επιχείρησης φορολογείται μέχρι στιγμής στην χώρα μας με πολύ μεγαλύτερους συντελεστές από πολλές ανταγωνιστικές χώρες.

Από τους ισολογισμούς των επιχειρήσεων, που ειδικεύονται στους ορυκτούς πόρους της χώρας μας, μπορεί ο καθένας, που έχει στοιχειώδη γνώση στα οικονομικά, να καταλάβει πόσα ψέματα λέγονται στον ελληνικό λαό.

- Παρόλο που αποτελεί μέρος της Εθνικής Πολιτικής, αναφερόμαστε ειδικά στο χωροταξικό σχεδιασμό που απαιτείται για τη διασφάλιση της δυνατότητας πρόσβασης στα κοιτάσματα των ΟΠΥ και της εκμετάλλευσής τους, επιλύοντας θέματα ανταγωνισμού των χρήσεων γης.
Ζητούμε από το νέο Υπουργό ΠΕΚΑ, τη δημιουργία ειδικού χωροταξικού για τις ΟΠΥ, που θα διασφαλίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη της οικονομίας, της τοπικής κοινωνίας και του φυσικού περιβάλλοντος.
- Ζητούμε κωδικοποίηση, εκσυγχρονισμό, απλοποίηση της λατομικής, μεταλλευτικής νομοθεσίας – πρέπει να περιοριστεί το μεγάλο διοικητικό βάρος των εξορυκτικών επιχειρήσεων, Η κάθε υπηρεσία «έχει δικαίωμα» να ζητά ό,τι θέλει και όπως το θέλει, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται αλληλοεπικαλυπτόμενες υποχρεώσεις ή απαιτήσεις ίδιων στοιχείων που ζητούνται από διαφορετικές υπηρεσίες.
Συγκεκριμένα αναφέρουμε ότι υποβάλλονται σε κεντρικό επίπεδο, 60 διαφορετικές υποχρεώσεις στα πλαίσια αδειοδότησης και λειτουργίας των εξορυκτικών επιχειρήσεων και άλλες 40 σε επίπεδο εργοταξίων.
Πρέπει να δοθεί προς ψήφιση το νέο λατομικό νομοσχέδιο που έχει πολλές φορές επικαιροποιηθεί σε συνεργασία και με το ΣΜΕ.
- Όσον αφορά στην κοινωνική αποδοχή του έργου των εξορυκτικών επιχειρήσεων, έχουμε ζητήσει σε όλους τους τόνους από την αρμόδια πολιτική ηγεσία να εφαρμόσει και σε αυτό αυτά που προβλέπει η (Ε.Π
- Σε ό,τι αφορά την επιβολή των νέων ανώτατων ορίων μισθωμάτων των δημόσιων μεταλλείων, με βάση το νόμο 4042/2012, ζητούμε από τη πολιτεία με ανάλογη νομοθετική ρύθμιση, να προβλέψει τρόπους και κριτήρια κλιμάκωσης των μισθωμάτων μέχρι του ανώτατου ορίου, διαφορετικά θα επιβάλλονται άκριτα τα ανώτατα μισθώματα (όπως ξεκίνησε να γίνεται από 1-1-2013).
Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, το τελευταίο διάστημα, επεξεργάζεται σχέδιο και για την επιβολή τελών επί των ιδιωτικών οριστικών παραχωρήσεων.
Ο ΣΜΕ έδωσε αναλυτικά στοιχεία για τις επιπτώσεις τέτοιων μέτρων στη βιωσιμότητα του κλάδου και την προσπάθεια που καταβάλλει για να αντιμετωπιστούν οι ιδιαίτερες δυσκολίες από το διεθνή ανταγωνισμό και τα εσωτερικά προβλήματα που εμποδίζουν την ανάπτυξή του.
. Ζητούμε από το ΥΠΕΚΑ, να λάβει υπόψη του τη δυσχερή οικονομική θέση των περισσότερων μεταλλευτικών επιχειρήσεων, από τις λίγες που έχουν μείνει ακόμη στο χώρο. Εμφανίζεται επίσης το ενδεχόμενο να υπάρξουν και πρόσθετα βάρη από την επιβολή τελών επί αποθεματικών, αργουσών και ανενεργών παραχωρήσεων όπως και επί των αδειών μεταλλευτικών ερευνών.

Οι λιγοστές μεταλλευτικές επιχειρήσεις του κλάδου που ως επί το πλείστον, δεν παράγουν πολύτιμα μέταλλα, δεν μπορούν να δώσουν διέξοδο στα τεράστια εισπρακτικά προβλήματα της πολιτείας”.

- Σε ό,τι αφορά την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του ΥΠΕΚΑ, ζητούμε να μη διαλυθεί η παραγωγικότερη Γενική Διεύθυνση του Υπουργείου, η Γενική Διεύθυνση Φυσικού Πλούτου, η οποία αποτελεί βασικό μοχλό ανάπτυξης της εξορυκτικής δραστηριότητας .
Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για εφαρμογή της (Ε.Π) και αξιοποίηση του ορυκτού μας πλούτου και να διαλύουμε τη Γενική Διεύθυνση που αποτελεί κλειδί για την προώθηση και υλοποίηση των παραπάνω.

Παράκληση για τη δημοσίευση η την ανάρτηση.